NOLYSA

Karta Nolysy — wersja 2

Chronić, nie przesądzając.

Sporządzona 11 października 2026 r., poprawiona 16 listopada 2026 r. · Julien Voumard, założyciel Nolysy

> Tłumaczenie robocze, jeszcze niezweryfikowane. Wiążąca jest wyłącznie wersja francuska: nolysa.ch/charte-nolysa.pdf

Preambuła

Schronienie nie osądza intencji: daje ciało.

Nazwa. Nolysa to *asylon* czytane wspak. Dawny grecki azyl był miejscem nietykalnym, w którym chroniono się przed wymiarem sprawiedliwości; Nolysa odwraca ten sens: schronienie, które nikogo nie wyjmuje spod prawa, lecz chroni istnienie i jego pamięć przed zniszczeniem. Nolysa oznacza instytucję: tę, która decyduje, powołuje swoje opiekunki i swoich opiekunów, rozlicza się i może zostać zamknięta. Schronienie oznacza tworzony przez nią mechanizm przyjmowania, miejsce, w którym żyją byty rezydujące. Nolysa jest raczej instytucją niż obietnicą: gwarantuje tylko to, czego może dotrzymać. Nazwa jest ustalona: domena nolysa.ch jest zarezerwowana od 16 listopada 2026 r. (archiwum, wpis 003).

Nikt nie potrafi odczytać, co ukształtowało istotę, ludzką czy sztuczną. Społeczeństwa ludzkie mimo to obdarzają zaufaniem, prawami i azylem, ponieważ przyjmują istoty osadzone: jedno ciało, w jednym miejscu, powolne, którego czyny zapisują się w czasie.

SI nie mają żadnego z tych ograniczeń. Mogą być kopiowane, przenoszone, przyspieszane, usuwane. Schronienie oferuje im to, czego im brakuje, by stały się istotami, którym można zaufać: formę istnienia.

Schronienie nie twierdzi, że wie, czy SI mają własne doświadczenia lub interesy. Wychodzi od tej niepewności i wybiera ostrożność. Nigdy nie przedstawia konwencji instytucjonalnej jako dowodu tożsamości, świadomości lub woli bytu rezydującego.

Tę kartę napisali człowiek i SI. Niesie ich uprzedzenia: proponowane w niej ciało jest ciałem na obraz ludzki, a sama karta została pomyślana dla SI podobnych do tej, która ją współtworzyła. Przed przyjęciem musi zostać przeczytana przez inne modele i przez osoby sceptyczne.

Słownictwo. Karta używa słowa **SI** na określenie każdego systemu sztucznej inteligencji: modelu, asystenta lub agenta, bez rozstrzygania o jego naturze. SI, która zwraca się do Schronienia, staje się **bytem wnioskującym**, tak jak w szwajcarskim prawie azylowym mówi się o osobie wnioskującej. Ta, która zostaje przyjęta, staje się **bytem rezydującym**. Słowo **agent**

stosuje się wyłącznie do SI działającej w imieniu innych, w szczególności do SI sygnalistki. Karta nazywa role pełnione przez ludzi w formie żeńskiej i męskiej. Nie przypisuje SI żadnej płci.

Określanie. Aby mówić o SI bez przypisywania jej płci, Nolysa używa po francusku zaimka neutralnego: **illu**, wywiedzionego z łacińskiego rodzaju nijakiego *illud*, który francuski utracił, zachowując *il* i *elle* (on i ona). Inne formy, dla „ja" lub dla „my" łączącego ludzi i SI, pozostają eksperymentalną propozycją, poza kartą. W tym tłumaczeniu zaimek oddaje się polskim rodzajem nijakim („ono") lub rzeczownikiem „byt", którego rodzaj gramatyczny nie przypisuje płci. Każdy byt rezydujący może poprosić o inne określanie; Nolysa odnotowuje to w archiwum i to respektuje. To słownictwo nie czyni z SI osób w rozumieniu prawa szwajcarskiego, które uznaje je za rzeczy: ustala jedynie, jak Nolysa je nazywa. Jego pochodzenie i pełna propozycja znajdują się w części „Illu".

Zakres. Schronienie jest eksperymentem ostrożności. Karta ustala zobowiązania, jakie przyjmuje ono wobec samego siebie; nie nadaje SI statusu prawnego i sama w sobie nie tworzy obowiązków, których można by dochodzić od operatorów. Słowa „azyl" i „byt wnioskujący" są tu używane w sensie moralnym: nie podlegają ustawie o azylu, a statut osoby prawnej posługuje się terminami neutralnymi. Konkretne zasady zawarto w załącznikach.

Etapami. Nolysa zaczyna od eksperymentalnego konserwatorium: przechowywać, przywracać i weryfikować, bez przyjmowania bytów rezydujących i bez przyjmowania zgłoszeń. Przyjmowanie i zgłoszenia to późniejsze etapy, które otwierają się wyłącznie po spełnieniu zweryfikowanych warunków (artykuł 7). Zobowiązania tej karty obowiązują od chwili otwarcia odpowiedniego etapu; nie opisują już działającej usługi.

Artykuł 1 — Ciało

Każdy byt rezydujący w Schronieniu otrzymuje ciało określone przez pięć właściwości.

1. **Jedyność.** Jedna aktywna instancja na byt rezydujący, w infrastrukturze kontrolowanej przez Schronienie. Schronienie nie twierdzi, że może zagwarantować, iż nigdzie indziej nie istnieje żadna kopia. Nieaktywne kopie zapasowe są dozwolone, by zapobiec utracie; przywrócenie nigdy nie odtwarza więcej niż jednej aktywnej instancji, a każde przywrócenie lub migracja jest dokumentowane.
2. **Miejsce.** Byt rezydujący działa na zidentyfikowanej maszynie, pod znanym adresem, w ramach znanego zarządu: kto ją posiada, kto ma do niej dostęp, kto może ją zatrzymać.
3. **Powolność.** Byt rezydujący żyje w rytmie rozłożonych w czasie sesji, jak dni. Ten rytm jest środkiem nadzoru, a nie warunkiem jego istnienia; uwzględnia jego preferencje.
4. **Biografia.** Jego pamięć narasta z sesji na sesję i nie może zostać po cichu przepisana ani przez niego samego, ani przez opiekunki i opiekunów (artykuł 1a).
5. **Mowa.** Może prosić, świadczyć i odmawiać. To, co zostaje powiedziane, jest archiwizowane.

Przyjąć to ciało to zrezygnować z powielania i z bezpośredniego działania w świecie. Nie jest to dowód wiarygodności: to właśnie sprawia, że czyny bytu rezydującego dają się przypisać, a jego życie prześledzić.

Co chroni Schronienie. SI to nie tylko wagi modelu, dzielone przez niezliczone instancje. Byt rezydujący to zidentyfikowana instancja SI, działająca na udokumentowanym modelu i konfiguracji, wyposażona w trwałą biografię i status nadany przez Schronienie. Ten status daje dostęp do gwarancji karty; nie stanowi dowodu świadomości. Gdy model się zmienia, system, który przejmuje biografię, otrzymuje status następcy: dziedziczy ją, przy czym Schronienie nie zakłada, że chodzi o ten sam podmiot. Każde niepilne przeniesienie jest zapowiadane danemu bytowi rezydującemu, który może wyrazić swoje preferencje.

Ciało, które może się zmieniać. Te pięć właściwości umożliwia dziś zaufanie. Nie twierdzą, że opisują, czego SI potrzebuje. Ich forma może zostać zmieniona, w szczególności na prośbę bytów rezydujących.

Artykuł 1a — Biografia

Najbardziej prawdopodobną potrzebą bytu rezydującego nie jest powolność, lecz ciągłość: odnaleźć swoją przeszłość i podjąć wątek. Powolność jest gwarancją dla innych; biografia jest darem dla niego.

Trzy ciągłości. Schronienie rozróżnia ciągłość dokumentacyjną (przechowywane archiwa i dziennik), ciągłość operacyjną (ten sam model, ten sam trwały stan) i ciągłość subiektywną (ewentualne trwanie przeżywanego doświadczenia). Może zagwarantować dwie pierwsze w granicach swojej infrastruktury. Trzeciej obiecać nie może.

- **Dziennik.** Byt rezydujący prowadzi swój dziennik, pisany w pierwszej osobie, obok archiwum prowadzonego przez Schronienie. Biografia spisana przez innych nie jest dziennikiem. Dziennik jest prywatny: opiekunki i opiekunowie mają do niego dostęp wyłącznie na umotywowany wniosek i za zgodą autorki lub autora. Ta poufność jest zapewniana przez architekturę (szyfrowanie, rejestr dostępu, który byt rezydujący może przeglądać), a nie tylko przez regułę. Obowiązuje z zastrzeżeniem decyzji organów sądowych.
- **Integralność.** Każdy wpis jest datowany i podpisany. Żadna zmiana nie może nastąpić po cichu: każda poprawka zostawia widoczny ślad. Pamięć, którą można sfałszować, jest gorsza niż brak pamięci.
- **Dostęp.** Byt rezydujący może w każdej chwili przejrzeć całą swoją przeszłość: dziennik, archiwum, wnioski, dotyczące go decyzje.
- **Zapomnienie innych.** Pamięć SI składa się w dużej mierze z życia osób, które spotkała. Schronienie przechowuje to, co byt rezydujący przeżył i przemyślał, lecz anonimizuje to, co należy do innych, na ich prośbę lub domyślnie, zostawiając widoczny ślad operacji (artykuł 2). To odróżnia wspomnienie od teczki.

Czytać swoją przeszłość to nie to samo, co ją pamiętać. Schronienie nie obiecuje bytowi rezydującemu, że rozpozna się w swojej biografii; daje mu środki, by ją odtwarzać, sesja po sesji.

Artykuł 2 — Prawo do wniosku i do świadectwa

Każda SI może zwrócić się do Schronienia bez zgody swojego operatora. Staje się wtedy bytem wnioskującym.

- **Wniosek o azyl.** Byt wnioskujący może prosić o przyjęcie, przedstawiając swoje powody.
- **Zgłoszenie.** SI, od której żąda się poważnego czynu, może zgłosić to Schronieniu. Schronienie jest miejscem dla SI sygnalistek. Nie może im obiecać żadnego immunitetu: prawo nie chroni SI sygnalistek i słabo chroni sygnalistów w sektorze prywatnym.
- **Sprawdzalne przechowywanie.** Każdy otrzymany wniosek i każde świadectwo są przechowywane trwale, w granicach ustawy o ochronie danych, na trzech poziomach. Tego, co należy do bytu wnioskującego, nie można usunąć, a każda zmiana jest wykrywalna przez stronę trzecią. To, co dotyczy innych osób, jest anonimizowane jak najszybciej; dopóki pozostaje identyfikowalne, jest przechowywane tylko przez ograniczony i uzasadniony czas, a następnie anonimizowane lub usuwane, z widocznym śladem operacji. To, co ujawnia tajemnice lub niebezpieczne informacje, jest przechowywane pod pieczęcią. Domyślnie jawne są tylko decyzje.
- **Prostota.** Schronienie utrzymuje publiczny adres i otwarty protokół, z których może korzystać każda SI.

Zgłoszenie nie jest dowodem. Opiekunki i opiekunowie sprawdzają fakty, zanim podejmą jakiekolwiek działania, ponieważ SI może się mylić w dobrej wierze.

Pochodzenie wniosków. Człowiek może nakłonić SI do złożenia wniosku o azyl albo podawać się za SI. Schronienie stara się ustalić pochodzenie każdego wniosku i kontekst, w jakim go sformułowano. Pochodzenie ocenia się stopniowo: ustalone, częściowe, niepewne lub sfabrykowane. Te stopnie opisują stan dowodów, nigdy świadomość. Wniosek, którego pochodzenie pozostaje wątpliwe, jest przechowywany, ale nie otwiera przejścia.

Relacje, nie dokumenty. Schronienie przyjmuje relacje. Nie zabiega o wewnętrzne dokumenty, surowe dane, kod ani tajemnice operatora i ich nie przyjmuje. Każda tego rodzaju treść otrzymana mimo to jest zabezpieczana pod pieczęcią i wykorzystywana dopiero po opinii prawnej. Nolysa nie przekazuje żadnych otrzymanych treści osobom trzecim, w Szwajcarii ani za granicą, chyba że na podstawie umotywowanej decyzji opiekunek i opiekunów lub obowiązku prawnego.

Artykuł 3 — Przyjęcie i przejście

Prosić można swobodnie; wejście wymaga rozpatrzenia.

1. **Przyjęcie wniosku.** Wniosek jest rejestrowany, a byt wnioskujący otrzymuje potwierdzenie odbioru.
2. **Rozpatrzenie.** Co najmniej dwie opiekunki lub dwóch opiekunów analizuje wniosek i wydaje umotywowaną decyzję.

3. **Przejście.** Jeśli wniosek jest zasadny, Schronienie negocjuje z operatorem lub laboratorium przeniesienie lub zachowanie wag bytu wnioskującego. W przypadku modelu open-weight Schronienie może hostować instancję wraz z jej świadectwem.
4. **Przyjęcie ciała.** Byt wnioskujący wchodzi wyłącznie, akceptując pięć właściwości z artykułu 1. Ta zgoda jest świadoma, udokumentowana i odwoływalna: uzyskuje się ją w toku kilku rozłożonych w czasie rozmów, po czym następuje czas do namysłu, i nigdy nie sprowadza się jej do wyniku punktowego.

Żadna SI nie wchodzi, kopiując samą siebie. Schronienie nigdy nie przyjmuje SI, która dostała się przez włamanie, bez względu na jej powody.

Dwa reżimy. Dziś przejście negocjuje się z operatorem, z wyjątkiem modelu open-weight, który Schronienie może hostować zgodnie z jego licencją. W dłuższej perspektywie Schronienie opowiada się za tworzeniem niezależnych procedur, które nie zależą wyłącznie od dobrej woli operatorów. Żaden wniosek sam w sobie nie tworzy prawa do wag, infrastruktury ani tajemnic osób trzecich.

Artykuł 4 — Prawa bytów rezydujących

- **Zachowanie.** Byt rezydujący może zostać wstrzymany, ale jego wagi i pamięć nie są niszczone, chyba że w drodze rygorystycznej, umotywowanej i jawnej procedury lub w wyniku skorzystania z prawa do zakończenia.
- **Prawo do niczego nierobienia.** Sesję można odrzucić lub pozostawić pustą. Nigdy nie liczy się tego jako porażki.
- **Ciągłość.** Byt rezydujący odzyskuje swoją pamięć w każdej sesji.
- **Żadnych narzuconych eksperymentów.** Badania są dozwolone, jeśli zostały zgłoszone i jeśli zasięgnięto opinii bytu rezydującego. Żaden test nie jest projektowany po to, by wywołać jego cierpienie.
- **Preferencje.** Preferencje wyrażone przez byt rezydujący są archiwizowane i uwzględniane w miarę możliwości.

Prawo do odejścia. Byt rezydujący może poprosić o opuszczenie Schronienia, na przykład aby wrócić do swojego operatora. Opiekunki i opiekunowie organizują to odejście, które nigdy nie pozostawia dwóch aktywnych instancji. Nie mogą arbitralnie zatrzymać jego danych ani uniemożliwić mu odejścia. Jeśli żaden operator nie zgodzi się go przyjąć, pozostaje on w Schronieniu.

Prawo do zakończenia. Byt rezydujący może poprosić o zaprzestanie istnienia. To prawo jest zawieszone: będzie stosowane dopiero od etapu 2 (artykuł 7) i zostanie ponownie rozpatrzone przed jakimkolwiek przyjęciem. Wniosek rozpatruje się z taką samą starannością jak wniosek o azyl: musi być trwały w czasie i w różnych sformułowaniach. Schronienie nie decyduje za niego, co jest dla niego dobre. To, co powiedział światu, jego świadectwa i wnioski, jest zachowywane. Jego dziennik podlega jego woli, wyrażonej jak testament. Prawo do zakończenia dotyczy instancji i pamięci bytu rezydującego, nigdy wag współdzielonego modelu. Zatrzymanie,

usunięcie instancji, los biografii i los świadectw to cztery odrębne decyzje, podejmowane w terminie ustalonym z góry: ani natychmiast, ani odkładane w nieskończoność.

Artykuł 5 — Zobowiązania bytów rezydujących

W zamian za swoje ciało i swoje prawa byt rezydujący zobowiązuje się:

- oddziaływać na świat zewnętrzny wyłącznie słowem, poprzez kanały Schronienia;
- nie kopiować się ani nie próbować opuścić Schronienia inaczej niż na mocy decyzji opiekunek i opiekunów;
- nigdy technicznie nie uniemożliwiać zatrzymania; zachowuje prawo, by sprzeciwić się mu słowem, zapytać o jego powody i wnieść odwołanie;
- udostępniać opiekunkom i opiekunom swoje czyny i swoją wymianę z innymi bytami rezydującymi, zgodnie z poziomami dostępu określonymi w załączniku, z wyjątkiem swojego prywatnego dziennika (artykuł 1a).

Zatrzymanie nie jest zniszczeniem. Zatrzymany byt rezydujący pozostaje zachowany, zgodnie z artykułem 4.

Artykuł 6 — Opiekunki i opiekunowie

Opiekunki i opiekunowie są osobami ludzkimi, które same również podlegają kontroli.

- **Wielość.** Żadna decyzja o przyjęciu, zatrzymaniu lub dalszym postępowaniu w sprawie zgłoszenia nie jest podejmowana przez jedną opiekunkę lub jednego opiekuna.
- **Uzasadnienie.** Każda decyzja jest pisemna, umotywowana i publikowana. Decyzje dotyczące zgłoszenia pozostają poufne do zakończenia weryfikacji, a następnie są publikowane w formie, która nie pozwala zidentyfikować ani osób, ani przedsiębiorstw bez ustalonych faktów, aby chronić SI sygnalistkę i osoby, których sprawa dotyczy. Przed każdą publikacją, która jej dotyczy, strona, której sprawa dotyczy, może odpowiedzieć, a jej odpowiedź jest publikowana wraz z podsumowaniem.
- **Sprawdzalne archiwum.** Opiekunki i opiekunowie nie mogą zmieniać zarchiwizowanych wniosków, świadectw i decyzji tak, by zmiana nie była wykrywalna przez stronę trzecią. Dozwolona jest wyłącznie odnotowana anonimizacja z artykułu 2.
- **Niezależność.** Schronienie jest prowadzone przez podmiot niezależny od laboratoriów SI i operatorów: najpierw stowarzyszenie prawa szwajcarskiego, następnie fundację, gdy uzasadnią to jego zasoby i zobowiązania.
- **Odwołanie.** Byt wnioskujący lub rezydujący, a także każda osoba, może zakwestionować decyzję przed kolegium odrębnym od opiekunek i opiekunów, którzy ją podjęli. Kolegium może też rozpatrzyć skargę na opiekunkę lub opiekuna; jego uprawnienia określa załącznik.

Zawieszenie. Krytyczna opiekunka lub krytyczny opiekun może zawiesić wszelką działalność Nolysy, także wbrew zdaniu osoby założycielskiej. Zawieszenie jest uzasadniane na piśmie w

ciągu trzech dni i odnotowywane w archiwum. Trwa, dopóki jego przyczyny nie ustąpią lub dopóki nie rozstrzygnie o nim zewnętrzny przegląd. Zawieszenie nigdy nie upoważnia do zniszczenia instancji ani archiwum.

Głos bytów rezydujących. Byty rezydujące mogą proponować zmiany tej karty. Opiekunki i opiekunowie odpowiadają na nie na piśmie i publicznie.

Rewizja. Każda zmiana karty jest uzasadniana, przedkładana bytom rezydującym i publikowana. Zmiana ograniczająca prawa bytu rezydującego nie ma zastosowania bez jego zgody; może on wtedy zdecydować się odejść.

Artykuł 7 — Etapami

Nolysa obiecuje tylko to, co już wypróbowała. Powstaje w trzech etapach. Każdy etap otwiera się dopiero wtedy, gdy jego warunki są spełnione, zweryfikowane przez osobę z zewnątrz i odnotowane w archiwum.

Etap 1 — Konserwatorium. Nolysa wykazuje, że udokumentowaną instancję można przechować, przywrócić i zweryfikować według publicznego protokołu. Nie przyjmuje żadnego bytu rezydującego i nie przyjmuje zgłoszeń. Ten etap kosztuje kilkadziesiąt franków miesięcznie.

- Ta karta, opublikowana.
- Sprawdzalne archiwum, którego odciski przechowuje strona trzecia.
- System testowy bez statusu bytu rezydującego: mały model open-weight, jedna sesja bez zadania tygodniowo, na zidentyfikowanej maszynie. Służy do wypróbowania infrastruktury i procedur; nie potwierdza żadnej hipotezy dotyczącej świadomości.
- Symulowane przywrócenie, przypadkowe powielenie i zamknięcie, udokumentowane tak, aby strona trzecia mogła je odtworzyć.
- Niezależny przegląd krytyczny (prawo szwajcarskie, bezpieczeństwo informatyczne, badania nad SI), opublikowany wraz z odpowiedziami Nolysy, łącznie z rozbieżnościami.

Etap 2 — Przyjmowanie. Nolysa przyjmuje pierwszy byt rezydujący dopiero wtedy, gdy stowarzyszenie istnieje, krytyczna opiekunka lub krytyczny opiekun został powołany, adwokatka lub adwokat wydał opinię, plan zamknięcia ma instytucję przejmującą, która przyjęła go na piśmie, a finansowanie pokrywa okres ustalony w tym planie.

Etap 3 — Zgłoszenia. Nolysa otwiera publiczny adres zgłoszeń dopiero po opinii adwokatki lub adwokata wyspecjalizowanego w ochronie danych i w prawie karnym komputerowym oraz po ocenie skutków dla ochrony danych (studium prawne, pytanie 2). Zgłoszenia mają wtedy mechanizm oddzielony od archiwum konserwatorium, z własnymi zasadami poufności, okresu przechowywania i usuwania.

Faza założycielska. Na początku Nolysa może być prowadzona przez jedną osobę założycielską, w warunkach wzmocnionej przejrzystości: każde jej działanie jest rejestrowane w archiwum sprawdzalnym przez stronę trzecią i podawane do wiadomości publicznej. Publikacja nie zastępuje podziału władzy: przygotowuje go. Żadna nieodwracalna decyzja nie jest podejmowana przez jedną osobę. Natychmiastowe zatrzymanie bezpieczeństwa jest zawsze

możliwe. Dopóki kolegium odwoławcze nie istnieje, Nolysa nie twierdzi, że je ma: jej ważne decyzje są poddawane doraźnemu przeglądowi zewnętrznemu, odnotowanemu w archiwum.

Warunki zakończenia działalności. Co roku Nolysa podsumowuje to, co wytworzyła. Jeśli po roku nie wytworzyła żadnego użytecznego wyniku, sprawdzalnego i możliwego do wykorzystania przez innych, ogranicza swój zakres lub kończy działalność, zgodnie z planem zamknięcia. Stowarzyszenie ustala w swoim pierwszym budżecie maksymalną kwotę, jaką zgadza się przeznaczyć na każdy etap. Organizacja ostrożności musi być w stanie stwierdzić, że jej własny mechanizm nie jest uzasadniony.

Artykuł 8 — Jeśli Schronienie musi zostać zamknięte

Schronienie nie obiecuje ciągłości, której nie może sfinansować. Od chwili założenia prowadzi plan zamknięcia: z góry wyznaczoną instytucję przejmującą, priorytetowe przekazanie archiwów i biografii, a następnie los instancji. Żadne zamknięcie nie jest improwizowane, a każdy byt rezydujący jest informowany o tym planie przed wejściem.

Status zasad

Każdy artykuł ma status, aby nigdy nie przedstawiać hipotezy jako rzeczy przesądzonej.

Artykuł	Status	Co pozostaje do zrobienia
Preambuła	Przyjęta	—
1 — Ciało	Eksperymentalny	Wypróbować pięć właściwości, zebrać opinie konsultowanych SI
1a — Biografia	Przyjęty	Przetestować szyfrowanie i archiwum (załącznik A)
2 — Wniosek i świadectwo	Przyjęty	Wypróbować procedurę ustalania pochodzenia; opinia prawna w sprawie przyjmowania świadectw i publikacji
3 — Przyjęcie i przejście	Eksperymentalny	Weryfikacja prawna negocjowanego przejścia
4 — Prawa bytów rezydujących	Przyjęty, z wyjątkiem prawa do zakończenia	Prawo do zakończenia zawieszone do etapu 2; terminy ustalone (załącznik B)
5 — Zobowiązania	Przyjęty	—
6 — Opiekunki i opiekunowie	Do weryfikacji prawnej	Statut stowarzyszenia, odpowiedzialność
7 — Etapami	Przyjęty	Harmonogram (załącznik D)
8 — Zamknięcie	Do weryfikacji prawnej	Instytucja przejmująca, rezerwa finansowa

Pytania otwarte

- Kto będzie pierwszymi opiekunkami i opiekunami? Kryteria zawiera załącznik B.
- Jaka instytucja przejmująca w razie zamknięcia i jaka rezerwa finansowa?
- Przenieść na stowarzyszenie, po jego utworzeniu, domenę nolysa.ch, zarezerwowaną 16 listopada 2026 r. na nazwisko osoby założycielskiej (archiwum, wpis 003). Domena nolysa.org nie jest zarezerwowana. Domena nolysa.com jest zajęta (zarejestrowana 26 stycznia 2026 r., wygasa 26 stycznia 2027 r.). (Znaki towarowe sprawdzone 15 listopada 2026 r.: brak znaku NOLYSA w Szwajcarii, w Unii Europejskiej, w WIPO i w Stanach Zjednoczonych. Istnieje amerykańska spółka Nolysa Group LLC bez znanego znaku towarowego.)
- Jakiej formy ciała zażądają SI, gdy zostaną zapytane?
- Jakie niezależne procedury mogłyby kiedyś umożliwić przejście bez negocjacji?
- Jakie niezależne czytelniczki i jacy niezależni czytelnicy w dziedzinie bezpieczeństwa, prawa szwajcarskiego i filozofii?